

"GŁOS KATOLICKIEJ TRADYCJI"

BP OLIVER ORAVEC

TOTALNA WOLNOŚĆ?

KRAKÓW 2017

www.ultramontes.pl

"GŁOS KATOLICKIEJ TRADYCJI"

Totalna wolność?

BP OLIVER ORAVEC

Po tzw. *II Soborze Watykańskim* współczesny "katolik" jest podobno człowiekiem wolnym w tym sensie, że "kościół" ufa mu i wierzy, że zawsze potrafi dokonać właściwych rozstrzygnięć, a zatem jakoby nie należy ograniczać takiego "katolika" żadnymi zakazami mówiącymi, co może a czego mu nie wolno robić. Należy podobno zaufać współczesnym ludziom, ponieważ są lepiej wykształceni, niż byli katolicy jeszcze przed 100 laty. Dzisiaj żyjemy w demokracji i dlatego również katolicy mogą pisać i mówić to, co chcą, a gdyby miało się im czegoś zabronić, to byłoby to wielce niedemokratyczne. Według modernistów absurdalne jest, aby Kościół miał karać takich "katolików" tylko za to, że przeczytają coś, co chociażby nawet było pisane przeciw Kościołowi i jego nauce. Nie możemy przecież naśladować przykładu irańskich, muzułmańskich przywódców, którzy wydali wyrok śmierci na brytyjskiego pisarza Rushdi'ego tylko dlatego, że napisał powieść przeciw Mahometowi. Musimy być podobno bardziej tolerancyjni.

Jednakże Kościół Chrystusowy świadomy tego, jakie zadanie ma do spełnienia na tym świecie, tj. doprowadzenia swoich dzieci do nieba, a na tej drodze chronienia ich przed trucizną fałszywych, szatańskich nauk oraz jadem niemoralnej literatury, już od piątego wieku ogłaszał listy książek zakazanych, znane pod pojęciem *Indeksu ksiąg zakazanych*.

Pierwszym papieżem, który ogłosił listę niebezpiecznych książek był Innocenty w 405 roku. Po nim był Gelazy w r. 495. Znamiennym, przełomowym momentem w kościelnym ustawodawstwie dotyczącym niebezpiecznych książek był V Sobór Laterański w 1515 roku. Ponownie zajął się tym i potwierdził stanowisko Kościoła Sobór Trydencki w 1562 roku. Sobory te wytyczyły reguły dotyczące zakazu książek niebezpiecznych, które obowiązywały w Kościele aż do początku XX wieku, kiedy to zostały włączone do Kodeksu Prawa Kanonicznego Kościoła katolickiego (*Codex Iuris Canonici*) w latach 1917-1918, nad

którym prace rozpoczął św. Pius X a ogłoszony został przez papieża Benedykta XV. Kościół kierował się w tej kwestii postanowieniami tego Kodeksu aż do 15 VI 1965 roku, kiedy to Paweł VI zlikwidował Indeks ksiąg zakazanych.

Ten czyn Pawła VI to tylko jeden z wielu jego zbrodniczych aktów, którymi potwierdził, że nie był prawowitym papieżem.

Oczywiście Indeks obowiązuje katolików, którzy do dzisiaj pozostali wierni Kościołowi katolickiemu.

Dostrzegane przez nas dzisiaj konsekwencje zniesienia Indeksu

Jesteśmy obecnie świadkami największego odstępstwa od wiary w Boga i prawdy katolickiej wśród katolików. Większość członków różnych sekt stanowią dawni katolicy.

Większość ludzkości nie jest już chrześcijańska.

Nigdy nie było tak wielkiej ilości tzw. ateistów.

Wśród "katolików" panuje wielka różnorodność prawd religijnych, włącznie z tymi otwarcie fałszywymi i niemoralnymi.

Mamy pełno tzw. teologów, jak np. Küng, Curran i inni, którzy w swoich "teologicznych" dziełach bronią najróżniejszych błędów i grzechów, które już wielokrotnie zostały potępione przez Kościół.

Młodzi ludzie nie widzą różnicy między poszczególnymi religiami czy Kościołami.

Miliony "katolików" wierzą w różne "objawienia maryjne", nawet wtedy gdy przeczą one nauce katolickiej.

Czytanie bezwstydnego literatury prowadzi do upadku moralności.

Podobnie oddziałują niemoralne sztuki teatralne i filmy.

W nowych kościołach spotyka się figury albo obrazy, które są owocami brzydoty.

Dochodzi do paraliżu działalności misyjnej.

Doszło do zrelatywizowania nawet tych prawd absolutnych, które zawsze były jasne.

Katolicy nie widzą problemu w czytaniu komunistycznej lub generalnie lewicowej literatury lub gazet.

Indeks ksiąg zakazanych

Sobór Trydencki (1562): "Święty, ekumeniczny i generalny Sobór Trydencki, w Duchu Świętym prawomocnie zgromadzony... nie pokładając nadziei w ludzkich siłach, ale zdając się na pomoc i wsparcie Pana naszego Jezusa Chrystusa, który obiecał, że przyzna swemu Kościołowi wymowę i mądrość, ma to szczególnie na uwadze, aby naukę wiary katolickiej, w wielu miejscach znieważaną i zaciemnianą licznymi wzajemnie niezgodnymi mniemaniami, odnowić w jej czystości i blasku, a obyczaje, które odeszły od dawnego uporządkowania, przywołać do lepszego sposobu życia... Po pierwsze Sobór stwierdził, że w tych czasach nader wzrosła liczba podejrzanych i szkodliwych ksiązek, w których zawiera się haniebna doktryna, a daleko i szeroko się rozchodzi, co było przyczyną, że w różnych krajach, szczególnie zaś w sławnym mieście Rzymie, wskutek pobożnego zapału wydane zostały liczne cenzury, ale jeszcze żadne zbawienne lekarstwo nie pomogło na tę tak wielką i zgubną chorobę. Dlatego święty Sobór uznał, aby wybrani w tym celu ojcowie pilnie rozpatrzyli, co należy uczynić w sprawie cenzury ksiązek, a w swoim czasie, aby złożyli sprawozdanie temu świętemu Soborowi, który będzie mógł łatwiej oddzielić różne i obce nauki, niczym kąkol od pszenicy prawdy chrześcijańskiej, a także będzie mógł w tej sprawie stosownie ocenić i postanowić, jak najlepiej usunąć wątpliwości z wielu dusz i jak zniszczyć przyczyny wielu sporów...

Święty Sobór z całego serca pragnie, abyśmy mogli jednomyślnie i jednym ustami wysławiać Boga i Ojca Pana naszego Jezusa Chrystusa...

Słuchając zatem głosu Ducha Świętego, a nie ludzi, niech nie zatwardzają serc swoich...".

Kościół chce chronić swoje dzieci, aby piły wodę czystą a nie wodę zmieszaną z trucizną. Kościół ma świadomość, że nie wszystkie jego dzieci są dostatecznie uzbrojone znajomością własnej doktryny albo wyposażone w silne cnoty. Właśnie przez wzgląd na tych słabszych Kościół musi chronić ich przy pomocy zakazów, aby nie zatruli swojego umysłu i duszy fałszywymi naukami

mogącymi ich ograbić z tego najcenniejszego skarbu, który otrzymaliśmy od Boga – naszej wiary, która ma nas zaprowadzić do nieba. Tylko zła matka pozwala swoim dzieciom pić truciznę albo używać narkotyki. Tylko instytucja, która jest gwarantem życia wiecznego w niebie zrobi wszystko, aby jej dzieci mogły dostąpić niebieskich szczęśliwości niesplamione błędami i nałogami.

Lista zakazanych książek, gazet i czasopism

Kodeks Prawa Kanonicznego z 1917 roku w kanonach: 1385, 1391, 1399 i 1400 określa te kategorie książek, gazet i czasopism:

Pod pojęciem literatura rozumie się książki, gazety i czasopisma, a domyślnie sztuki teatralne oraz filmy.

1. Wydania Pisma Świętego bez kościelnej aprobaty i bez objaśnień. Bardzo niebezpieczne są Biblie wydawane przez niekatolików.

2. Literatura na temat objawień, cudów i praktyk religijnych, które nie zostały zatwierdzone i zalecone przez Kościół. Dotyczy to również literatury wykorzystywanej tylko na prywatny użytek.

3. Literatura szerząca herezję, schizmę, albo usiłująca w jakikolwiek sposób podważyć same podstawy religii. Obojętne, czy autorem jest niekatolik czy tzw. katolik.

4. Literatura, która rozmyślnie i w szerokim zakresie atakuje religię i dobre obyczaje.

5. Książki niekatolików, które z założenia swego (*ex professo*) zajmują się kwestiami religijnymi, chyba że stwierdzoną jest rzeczą, iż nie zawierają nic przeciwnego wierze katolickiej.

6. Literatura, w której zwalczana lub wyśmiewana jest którakolwiek z prawd religii katolickiej.

7. Literatura znieważająca bogobojność.

8. Literatura podważająca kościelną dyscyplinę. Odnosi się to do tej twórczości, która poważnie podważa autorytet Kościoła, reguły celibatu, Indeksu, postów, itd.

9. Literatura zniesławiająca hierarchię kościelną, stan kapłański i zakonny. Zakaz nie obejmuje tych dzieł, które nie krytykują wyżej wymienionych stanów, ale tylko określone osoby.

10. Literatura wykładająca lub zalecająca wszelkiego rodzaju zabobony, wróżby, czary, magię, wywoływanie duchów lub inne tego rodzaju praktyki.

11. Literatura, która przedstawia pojedynek, samobójstwo lub rozwód jako rzeczy dozwolone, albo też rozprawiając o sektach masońskich i innych tego rodzaju stowarzyszeniach usiłuje je przedstawić jako pożyteczne i nieszkodliwe dla Kościoła lub państwa.

12. Literatura obsceniczna. Chodzi tu o książki, gazety i czasopisma, które propagują ciężkie grzechy przeciw cnocie czystości i to w sposób prowokacyjny i drażliwy.

13. Wydania ksiąg liturgicznych, zatwierdzonych przez Stolicę Apostolską, jeżeli w nich cokolwiek zmieniono tak, iż nie zgadzają się z autentycznymi, zatwierdzonymi przez Stolicę Świętą wydaniem.

14. Książki propagujące nielegalne odpusty.

15. Obrazy Pana Jezusa, Najświętszej Maryi Panny, Aniołów i Świętych oraz innych Sług Bożych, w jakikolwiek sposób drukowane, jeżeli nie są zgodne z pojęciami i dekretami Kościoła.

Kanon 1398, § 1: "Zakaz dotyczący literatury oznacza, że nikt nie może zakazanej literatury bez stosownego pozwolenia wydawać, czytać, przechowywać, sprzedawać, tłumaczyć na obcy język, ani też w żaden sposób wymieniać z innymi osobami".

Kanon 1401: "Kardynałowie Świętego Kościoła Rzymskiego, biskupi, nawet tytularni, oraz wszyscy inni ordynariusze nie są związani kościelnym zakazem dotyczącym książek, lecz powinni przy ich czytaniu zachowywać zasady ostrożności".

Kanon 1403: "Kto uzyskał pozwolenie od władzy duchownej na czytanie i przechowywanie zakazanej literatury, na mocy tego pozwolenia nie ma prawa czytać wszelkich ksiązek zakazanych przez swojego Ordynariusza, chyba że w pozwoleniu wyraźnie było wskazane, że odnosi się ono do wszystkich potępionych ksiązek przez jakąkolwiek władzę kościelną".

Kara kościelna

Kanon 2318 prawa kanonicznego (CIC) mówi:

§ 1: "Ekskomunice... podlegają... wydawcy dzieł odstępców, heretyków i schizmatyków, w których propaguje się apostazję, herezję i schizmę, jak również ci, którzy takich lub innych zakazanych ksiązek bronią albo bez zezwolenia czytają bądź u siebie przechowują".

Ważne uwagi: Kodeks ten został "odwołany" przez Jana Pawła II. Wyrażenia: *Stolica Święta*, hierarchia kościelna, nauka Kościoła i inne należy rozumieć w ten sposób jak je Kościół pojmował aż do śmierci papieża Piusa XII.

Co dzisiaj należy do literatury niebezpiecznej?

Moje stanowisko biskupie:

My, którzy chcemy pozostać katolikami, musimy przestrzegać także nauczania Kościoła dotyczącego zakazanej literatury. Jeśli nie chcemy narażać naszej duszy na okazje do grzechu, to musimy starać się unikać czytania zakazanej literatury wymienionej w wyżej wspomnianym spisie. Musimy do niego zaliczyć także literaturę autorstwa sekty modernistycznej, która bezprawnie używa miana Kościoła katolickiego.

Obejmuje to również wznowienia tradycyjnych dzieł katolickiej literatury, gdzie zachodzi wielkie niebezpieczeństwo deformacji lub rozmyślnie dokonanego złego przekładu na język współczesny. W tradycyjnych katolickich dziełach wykorzystuje się cytaty z tzw. Biblii ekumenicznej lub z innych Biblii, które w przeszłości były zakazane.

Na Słowacji spotykamy się z nową odmianą barbarzyństwa, gdy we wznowieniach skarbów katolickiej literatury dochodzi do celowej deformacji, bądź rozmyślnego pominięcia całych rozdziałów, tylko po to, by przystosować te dzieła do modernistycznego ducha. I tak na przykład nawet Pismo Święte musiało się dostosować do nowych słów konsekracji używanych w nowej mszy. Dlatego przy Ostatniej Wieczerzy już nie widzimy słów naszego Pana Jezusa Chrystusa, jakie ludzkość znała od prawie 2000 lat, lecz nowe, heretyckie słowa, których Pan Jezus nigdy nie wypowiedział. Również w innych miejscach Pisma Świętego doszło do podobnych deformacji.

W nowym wydaniu *Historii Kościoła*, pominięto całe ustępy mówiące o generale Franco, luteranach itd., abyśmy przypadkowo nie urazili tych socjalistów, którzy występowali przeciw Franco, albo abyśmy nie urazili protestantów.

W *Filotei* św. Franciszka Salezego zdeformowano obraz heretyków, ponieważ dla współczesnej sekty modernistów słowo heretyk jest niepopularne. Jest też wiele innych wznowień klasycznej katolickiej literatury celowo przystosowanych do nowego destrukcyjnego ekumenicznego ducha współczesnej modernistycznej sekty zarządzanej z Watykanu. Jest to najwyższy przejaw barbarzyństwa i braku szacunku wobec naszych Świętych i dlatego jest to rodzajem świętokradztwa.

Dzisiaj do zakazanej literatury należą również najrozmaitsze czasopisma i gazety, w których nieustannie wyśmiewa się wartości religijne. Dotyczy to także licznych programów telewizyjnych szerzących przemoc i grzechy przeciw czystości.

Są to też wreszcie różne broszury propagujące diabelskie objawienia "maryjne" w Medziugorie, Litmanovej i gdzie indziej.

Każdy, kto ze względów naukowych lub innych ważnych przyczyn potrzebowałby wykorzystać literaturę objętą zakazami, niech zwróci się do mnie o udzielenie dyspensy. Jest to norma naszej katolickiej tradycji.

Likwidacja Indeksu przez Pawła VI potwierdza tylko, że nie mógł być on prawowitym papieżem i dotyczy to także Jana Pawła II, który stoi na stanowisku Pawła VI.

Fakt, że modernistyczna sekta nie wznowiła Indeksu a pozwala swoim członkom na czytanie wszystkiego, stanowi dowód, że bezprawnie nazywa się Kościołem katolickim. Najwyższym stopniem lekkomyślności jest podawanie swoim członkom do picia trucizny zamiast czystej wody.

Bp Oliver Oravec

Artykuł powyższy ukazał się w czasopiśmie "Hlas Katolíckej Tradície" (*Głos Katolickiej Tradycji*), nr 25 (1997), ss. 1-6. (1)

Z języka słowackiego tłumaczył Mirosław Salawa.

Przypisy:

(1) Por. 1) Bp Oliver Oravec, a) [Prawda o Kościele](#). b) [Problemy z Bractwem Św. Piusa X \(FSSPX\)](#). c) [Osculator Alkoranis](#). d) [Nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi Panny](#).

2) Katolickie Przymierze Biskupów, [Deklaracja doktrynalna](#).

3) Bp Robert Fidelis McKenna OP, [Nieomyślność papieska](#).

4) Ks. Noël Barbara, a) [Papieska nieomyślność a dzisiejszy kryzys w Kościele](#). b) [Ecône – koniec, kropka](#). c) [List otwarty do członków Bractwa Św. Piusa X \(FSSPX\)](#). d) [Uderzające podobieństwo reform Pawła VI do reformy anglikańskiej 1549 roku](#). e) [Katolicka Msza święta a Novus Ordo Missae. Czy NOM jest ważną mszą?](#) f) [Czy Jan Paweł II jest modernistą?](#) g) [Zdemaskowanie braku autorytetu władzy Neokościoła](#).

5) Św. Pius X, Papież, a) [Encyklika "Pascendi dominici gregis" o zasadach modernistów](#). b) [Przysięga antymodernistyczna](#). c) [Przemowa do kardynałów przeciw neoreformizmowi religijnemu](#). d) [Encyklika "Acerbo nimis" o wykładzie nauki chrześcijańskiej](#).

6) Ks. Władysław Szczepański SI, [Nowy Indeks ksiąg zakazanych oraz jego uzasadnienie, dzieje i nowe prawo](#).

7) Ks. Dr Ignacy Grabowski, [Prawo kanoniczne według nowego kodeksu](#).

8) Ks. Dr Henryk Maria Pezzani, [Kodeks Świętego Katolickiego Kościoła Rzymskiego. Kanon 26. Zakazany jest wybór na Papieża tego, kto odstąpił od wiary katolickiej, heretyka lub schizmatyka; jeśli ktoś taki zostanie wybrany, wybór jest nieważny. \(Codex Sanctae Catholicae Romanae Ecclesiae. Can. 26. Devius a fide catholica, haereticus, vel schismaticus eligi prohibetur in Romanum Pontificem; si eligatur nulla est electio\)](#).

9) Ks. Jan Nepomucen Opieliński, a) [Ekskomuniki Konstytucji "Apostolicae Sedis"](#). b) [Ekskomunika na heretyków, apostatów i ich współników](#). c) [Ekskomunika na schizmatyków](#).

- 10) Ks. Karol Gobinet, a) [Maksymy chrześcijańskie.](#) b) [O czytaniu dobrych książek.](#) c) [Przestroga względem złych książek.](#)
- 11) Ks. Józef Gliwa SI, a) [O czytaniu gazet.](#) b) [O kwestii żydowskiej.](#)
- 12) a) [Mały katechizm o Syllabusie.](#) b) [Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza.](#)
- 13) Henryk Hello, a) [Nowoczesne wolności w oświeceniu encyklik. Wolność sumienia – wolność wyznania – wolność prasy – wolność nauczania.](#) b) [Syllabus w wieku XX.](#)
- 14) Abp Emil Guerry, [Kodeks Akcji Katolickiej.](#)
- 15) Ks. Walenty Gadowski, [Nauka Kościoła. Wybór orzeczeń dogmatycznych Kościoła katolickiego i jego praw kanonicznych.](#)
- 16) Dusza potępionej, [List z piekła. "Nie módl się za mnie – jestem potępiona!"](#).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXVII, Kraków 2017